

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΑΝΘΙΜΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
τῆ 26^η Ὀκτωβρίου 2009
εἰς τὸν ἱερό Ναὸ τοῦ ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,
Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται καὶ Ἀρχιερεῖς,
Κύριοι Ἐκπρόσωποι ἄλλων Δογμάτων καὶ Θρησκευῶν,
Ἐξοχώτατε Κύριε Πρωθυπουργέ,
Κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων,
Κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Ὑφυπουργοί, καὶ Κύριοι Βουλευταί,
Κύριε Νομάρχα, Κύριοι Νομάρχαι,
Κύριε Δήμαρχε, Κύριοι Δήμαρχοι,
Κύριοι Πρόξενοι,
Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γ.Ε.Θ.Α., Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γ.Ε.Σ.,
Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γ.Ε.Ν., Κύριε Ἀρχηγέ τοῦ Γ.Ε.Α.,
Κύριοι Δικαστικοί,
Κύριοι Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Λιμενικοῦ,
τῆς Πυροσβεστικῆς καὶ τῆς Ἀγροφυλακῆς,
Κύριοι Πρυτάνεις, Κύριοι Ἐκπαιδευτικοί,
Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν Κομμάτων,
Κύριοι Ἐκπρόσωποι τοῦ Τύπου,
Ἀγαπητοὶ Πατέρες ἱερεῖς καὶ ἀγαπητοὶ λοιποὶ πολῖται Χριστιανοί.

Καὶ αὖθις Ἐξοχώτατε Πρόεδρε, Κύριε Κάρολε Παπούλια.

Μὲ συναισθήματα χαρᾶς, τιμῆς καὶ συγκινήσεως Σᾶς ὑποδεχόμεθα σήμερα στὴ Θεσσαλονίκη καὶ στὴ Μακεδονία μας ὅλη, ἐντὸς τοῦ ἱστορικοῦ καὶ παλαιφάτου τούτου ἱεροῦ Ναοῦ μας, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης μας, πρὸς συμμετοχὴ εἰς τὸν ἑορτασμὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης τὴν 26^η Ὀκτωβρίου 1912, καὶ γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου γιὰ τὴν θριαμβευτικὴ νίκη τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔπος τοῦ 1940, ἐναντίον τῆς τότε φασιστικῆς Ἰταλίας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρωθυπουργέ

και ἅπαντες ἐντιμότατοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ Ἄρχοντες,

Κάτω ἀπὸ τὸ ἱερὸ **Βῆμα** τοῦ ἱεροῦ τούτου **Ναοῦ**, εὐρίσκεται ἡ κρύπτη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος **Δημητρίου**. Δηλαδή ὁ ὑπόγειος καὶ σκοτεινὸς τόπος τῶν φρικτῶν βασάνων καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου, ἐπειδὴ ὡς **Χρι-στιανὸς** ὑπερασπίζετο γενναῖα τὴν πίστη του στὸ **Χριστό**, στὸ **Εὐαγγέλιο** καὶ στὴν **Ἐκκλησία**, καὶ ἐπειδὴ μὲ τὴν πνευματικὴ καθοδήγησή του, τὶς προσευχὲς του καὶ τὴν εὐλογία του, τὸ πνευματικὸ του τέκνο, ὁ **Νέστω-ρας**, ἐξουδετέρωσε σὲ δημόσιο ἀγῶνα, καὶ ἐνώπιον πλήθους λαοῦ καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς διεφθαρμένης κοσμικῆς ῥωμαϊκῆς ἐξουσίας, τὸν **Λυαῖο**, τὸν ἐκπρόσωπο τῆς ἀθεΐας καὶ τοῦ ὕλισμοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καταγό-μενο ἀπὸ τὸ **Σίρμιο**. Τὴν ἱεραποστολικὴ δράση του ἐν μέσῳ τῆς νεολαίας τῆς ἐποχῆς του στὴ **Θεσσαλονίκη** καὶ τὴν ἀπόλυτο πίστη του στὸ **Χριστό** ἐπλήρωσε ὁ **Δημήτριος**, μὲ τὸν μαρτυρικὸ θάνατό του.

Οἱ φονικὲς λόγχες ἐπὶ τοῦ τιμίου καὶ ἁγνοῦ σώματός του ἔγιναν κατὰ τοὺς ἀκολουθήσαντες χρόνους φωτεινοὶ πυρσοὶ ποὺ ἐφώτισαν τὴν ἀγιότητα τοῦ **Δημητρίου** καὶ ἀπεκάλυψαν τὸ πλήθος τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου, ἐξ ὧν πρῶτιστο τὸ ἀναβλύζον ἀπὸ τὸν τάφο του ἅγιο μῦρο. Μεγάλοι ἐγκωμιαστὲς τοῦ μάρτυρος ὑπῆρξαν ὁ ἅγιος **Εὐστάθιος Θεσσαλονίκης**, ὁ ἅγιος **Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς**, ὁ **Ἰωάννης Σταυράκιος**, ὁ **Πλωτῖνος Θεσσαλονίκης**, ὁ **Ἰσίδωρος Θεσσαλονίκης** καὶ ἰδίᾳ ὁ **Δημήτριος Χρυσολωρᾶς**, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ποὺ περιγράφουν τὸν ποταμὸ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου. Ὁ ἅγιος **Δημήτριος** ὑπῆρξε γιὰ τὴν πατρίδα του καὶ πα-τρίδα μας **Θεσσαλονίκη**,

«ὁ μόνος ἀκριβῆς φρουρός»,

«ὁ φύλαξ ὁ ἄυπνος»,

«ὁ πύργος ὁ ἀπόρθητος»,

«ὁ φιλόπολις, ὁ φιλόπατρις, ὁ σωσίπολις καὶ σωσίπατρις».

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα, ἡ 26^η Ὀκτωβρίου, ποὺ τὴν βιώνουμε ὅλοι μαζύ, ὡς ἡμέρα μνήμης καὶ προσευχῆς πρὸς τὸν ἅγιο **Δημήτριο**, εἶναι ἡ ἡμέρα μὲ τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς 26^{ης} Ὀκτωβρίου 1912, ὅταν τὰ ἑλληνικὰ στρατεύ-ματα, μετὰ ἀπὸ δαφνοστεφεῖς ἀγῶνες εἰσῆλθαν στὴν πόλη τῆς **Θεσσαλο-νίκης** νικητές, καὶ τὴν παρέλαβαν ἐπισήμως ἀπὸ τὶς ξενικὲς δυνάμεις κα-τοχῆς, ποὺ ἀπεσύρθησαν στὰ δικά τους προγενέστερα σύνορα. Οἱ δρόμοι, ποὺ τοὺς εἶχαν ἀνοίξει μὲ τοὺς ἀγῶνες τους καὶ τὶς θυσίες τους οἱ Ἑλλη-νες ἥρωες **Μακεδονομάχοι** καὶ πρόγονοί μας μὲ τοὺς ἀδελφούς μας ἀ-γωνιστὲς ποὺ ἦλθαν ἀπὸ τὴν **Πελοπόννησο**, τὴν **Κρήτη**, τὴν **Αἰτική** καὶ τὴν **Κεντρικὴ Ἑλλάδα**, διευκόλυναν τὴν νικηφόρο πορεία τῶν **Ἑλληνικῶν Δυνάμεων** στὴν **Μακεδονία**.

Ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. Ἡμέρα συγκινήσεως καὶ δακρῶν. Ἡ-μέρα ἑλληνικῆς δόξας καὶ μεγάλου τροπαίου. Ἡμέρα τιμῆς καὶ ἡρωϊκῶν διακρίσεων γιὰ τοὺς ἡγέτες τῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ στρατοῦ μας. Ἡμέρα πίστεως καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἅγιο **Θεό**. Ὅπως καὶ τόσες ἄλλες φο-ρὲς στὸ παρελθόν, οἱ Ἕλληνες **Χριστιανοὶ** αἰσθάνονται μυστικὰ τὸν ἔφιπ-πο ἅγιο **Δημήτριο** πάνω στὸ κόκκινο ἄτι του νὰ διατρέχη τὰ τεῖχη καὶ τὶς γειτονιὲς τῆς **Θεσσαλονίκης** καὶ νὰ σταθμεύη τροπαιοῦχος σὲ τοῦτο τὸ ἱερὸ παλάτι τῆς ὀρθοδόξου **Ἐκκλησίας**, ποὺ μᾶς σκεπάζει καὶ μᾶς σήμε-ρα. Ἡ γαλανόλευκη σημαία μας, μὲ τὸν ἄσπρο σταυρὸ στὴν καρδιά της καὶ τὸν χρυσίζοντα στὸν ἰστό της, κυματίζει στὶς ψυχές, στὶς βουνοκορ-φές, στοὺς κάμπους καὶ στὶς θάλασσές μας, ἀφοῦ ἡ **Θεσσαλονίκη** μας καὶ ἡ μοναδικὴ **Μακεδονία** μας εὐρίσκεται στὰ χέρια τῶν παιδιῶν της. Ἡ ἱ-στορία καταγράφει ἐπακριβῶς τὰ γεγονότα καὶ ἀνοίγει τὶς σελίδες της γιὰ νὰ μελετήσουν καὶ νὰ διδαχθοῦν οἱ γενεές τῶν ἐπιγόνων.

Αὐτὰ τὰ γεγονότα, σὰν τὸ σημερινὸ τοῦ **1912**, καὶ σὰν τὸ μεθαιριανὸ τοῦ **1940**, πρέπει νὰ κρατᾶμε στὰ χέρια μας οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες σὰν ἀδιάσειστα καὶ ἀξεπέραστα στοιχεῖα τῶν προγονικῶν μας κατορθωμάτων καὶ νὰ προβάλλωμε στοὺς συμπατριῶτες μας τοὺς **Εὐρωπαίους**, στοὺς εἰρηνικοὺς, ἀλλὰ τόσο διαφορετικοὺς καιροὺς μας, πὺ ὅμως κί' αὐτοί, ὡς λαοὶ πράττουν ἀνάλογα γιὰ τὴν ἱστορία τους. Καλὰ καὶ χρήσιμα εἶναι τὰ δημοσιονομικά, οἱ προϋπολογισμοί, ἡ εἰσοδηματικὴ πολιτικὴ, οἱ ἐπενδύ-σεις, τὰ προγράμματα γιὰ οἰκονομικὴ στήριξη, καὶ τὰ συναφῆ, ἀλλὰ ὁ πυρήνας τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως εἶναι κυρίως πνευματικός, καὶ γι' αὐ-τὸ αἰώνιος. Οἱ ἀλληλοσυγκρουόμενες ἰδεολογίες, ὡς ἀνθρώπινες ἐπινοή-σεις, ὑποδεικνύουν ἐπιθυμητὰ ἐπιτεύγματα, ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ ἀξίες ὅπως ἡ φιλοπατρία καὶ τὸ αἶσθημα τῆς εὐθύνης ἔναντι αὐτῶν πὺ ὡς ἀξία ἔρχονται μετὰ ἀπὸ μᾶς, εἶναι ἀξίες ἀξεπέραστες. Ἀπὸ τὸν Ὅμηρο καὶ τὸν Πλάτωνα, τοὺς τραγικοὺς καὶ τὸν **Θουκυδίδη** μέχρι καὶ τὶς εὐαγγελικὲς προτροπές, ἡ φιλοπατρία καὶ οἱ ἄλλοι ἀδάμαντες τῆς ἀν-θρωπίνης ἀξιοπρέπειας καὶ πνευματικότητος κυριαρχοῦν στὸ στερέωμα τῶν κοινωνικῶν ἀπαιτήσεων. **320** εἰδικοὶ καθηγηταὶ διεθνῶν καὶ ἑλληνικῶν **Πανεπιστημίων** διεκήρυξαν παγκοσμίως κυρίως μὲ ἐπιστολὴ τους πρὸς τὸν **Πρόεδρο ΟΒΑΜΑ** τὴν ἀδιαμφισβήτητη ἑλληνικότητα τῆς **Μακε-δονίας** μας καὶ ἔκονιορτοποίησαν τὶς αὐθαίρετες, ψευδεῖς καὶ ἀνιστόρη-τες διακηρύξεις τῶν **Σκοπιανῶν**.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες **Μακεδόνες**, ὡπλισμένοι μὲ τὴν φιλάνθρωπη πίστη μας καὶ τὰ καλὰ γνωρίσματα τῆς πατρικῆς μας φύ-τρας, ὄντας ἀληθινὸ φρούριο μπροστὰ στὶς ἀνόσιες, ὑπουλες, σωβι-στικὲς καὶ ἀδικαίωτες ἐπιθυμίες τῶν γνωστῶν γειτόνων μας, παράλληλα μὲ τὶς γνωστὲς πατριωτικὲς ἀντιστάσεις μας, ἔχομε χαράξει στὶς καρδιές μας μὲ τὸ αἷμα τῶν προγόνων μας τὸν κρατικὸ τίτλο τῆς ἑλληνικῆς κυρι-αρχίας ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς πατρίδος μας. Δηλαδή ἐδῶ εἶναι ὡς ἀπαρχὴ

τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀκριτικὸ ὙΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ. Ἐτσι καὶ ἡ πανέμορφη Ἑλληνοπούλα Θράκη, αὐτὴ ποὺ μᾶς ἀπέμεινε με-τὰ τὴν ἀπώλεια τῆς Βόρειας Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, θὰ χαίρεται πάντοτε μαζύ μας, μέσα στὴ χαρὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐξοχώτατε, κύριε Πρόεδρε,

Ἄς προσευχηθοῦμε, λοιπόν, σήμερα ὅλοι, ἱερός κληρὸς καὶ εὐσεβῆς λαός, γιὰ νὰ μᾶς χαρίζη ὁ ἅγιος Θεός, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Παναγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Θεσσαλονικέως,

- χρόνους εἰρηνικοὺς καὶ εὐλογημένους,
- ἀσφαλῆ καὶ ἄτρωτη τὴν πατρίδα μας τὴν Ἑλλάδα,
- ἐνότητα καὶ δημιουργία στὸ Κράτος μας καὶ στὸ λαό μας,
- ἀγάπη χριστιανικὴ καὶ φιλαλληλία,
- ἐργατικότητα καὶ δυναμικότητα γιὰ καλὰ ἔργα,
- δικαιότερη κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν καὶ τοῦ πλούτου,
- σταθερὴ μνήμη εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἥρωες προγόνους μας,
- ὑπόδειγμα βίου καὶ διαρκῆ μέριμνα γιὰ τὶς νέες γενεές τῶν παιδιῶν μας μέσῳ τῆς παιδείας, τῆς οἰκογενείας, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁλόκληρης τῆς ἐλληνικῆς Πολιτείας.

Χρόνια Πολλά, εἰρηνικά, ἐλληνικά καὶ ὀρθόδοξα,

Κύριε Πρόεδρε,

ΖΗΤΩ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ